

**IX-X JORNADES MUNDIALS DE LA JOVENTUT
DIUMENGE DE RAMS DE 1994 I 1995
MANILA, GÈNER DE 1995**

“Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres” (Jn 20,21)

Benvolguts joves,

1. “La pau sigui amb vosaltres” (Jn 20, 19). És la salutació, plena de significat, amb què el Senyor ressuscitat es presenta als seus deixebles, temorosos i desconcertats després de la seva passió.

Amb la mateixa intensitat i profunditat de sentiments m’adreça ara a vosaltres, mentre ens preparam per celebrar la IX i la X Jornades Mundials de la Joventut, que tindran lloc, com ja és costum, el Diumenge de Rams de 1994 i 1995, mentre que la gran trobada internacional que reuneix joves d’arreu del món entorn del Papa se celebrarà a Manila, capital de les Filipines, el gener de 1995.

En les trobades anteriors, que han marcat el nostre itinerari de reflexió i oració, igual com succeï als deixebles hem tingut la possibilitat de veure –que significa també creure i conèixer, quasi tocar (cf. 1 Jn 1,1)– el Senyor ressuscitat.

El vàrem veure i acollir com a mestre i amic a Roma el 1984 i el 1985, quan vam emprendre el pelegrinatge des del centre i el cor de la catolicitat per donar raó de la nostra esperança (cf. 1 P 3, 15), portant la seva Creu pels camins del món. Li vàrem demanar amb insistència que es quedés entre nosaltres en el nostre camí diari.

El vàrem veure a Buenos Aires el 1987 quan, junt amb els joves de tots els continents, especialment de l’Amèrica Llatina, “coneguèrem l’amor que Déu ens té, i creguèrem en ell” (cf. 1Jn 4,16) i vàrem proclamar que la seva revelació, com un sol que il·lumina i escalfa, alimenta l’esperança i renova l’alegria del treball missioner per construir la civilització de l’amor.

El vàrem veure a Santiago de Compostel·la l’any 1989, on descobrírem el seu rostre i el reconeguèrem com a camí, veritat i vida (cf. Jn 14,6), meditant amb l’apòstol Jaume en les antigues arrels cristianes d’Europa.

El vàrem veure el 1991 a Czestochowa, quan, caigudes ja les barreres, tots junts, joves de l’est i de l’oest, sota la mirada amorosa de la nostra Mare celestial, vàrem proclamar la paternitat de Déu per mitjà de l’Esperit i ens vàrem reconèixer en ell com a germans: “Heu rebut un esperit de fills” (Rm 8, 15).

El vàrem veure més recentment a Denver, al centre dels Estats Units d’Amèrica, on el vàrem tractar de descobrir en el rostre de l’home contemporani, en un marc molt diferent del de les etapes anteriors, però no menys exaltant per la profunditat del seu contingut, experimentant i degustant el do de la vida en abundància: “He vingut perquè tinguin vida i en tinguin a desdir” (Jn 10,10).

Mentre conservem als ulls i al cor l’espectacle meravellós i inoblidable d’aquest gran encontre entre les muntanyes Rocalloses, reprenem el nostre pelegrinatge, que té com a pròxima etapa Manila, en l’extens continent asiàtic, punt de trobada de la X Jornada Mundial de la Joventut.

L’anhel de veure el Senyor resta sempre al cor de l’home (cf. Jn 12, 21) i l’impulsa incessantment a cercar el seu rostre. També nosaltres, a l’hora que ens posem en camí, manifestem aquesta nostàlgia i, amb el pelegrí de Sió, repetim: “El teu rostre cerco, Senyor” (cf. Sl 27,8).

El Fill de Déu surt al nostre encontre, ens acull, se’ns manifesta i ens repeteix el mateix que va dir als seus deixebles la tarda de Pasqua: “Com el Pare m’ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres” (Jn 20,21).

Una vegada més, qui convoca els joves de tot el món és Jesucrist, centre de la nostra vida, fonament de la nostra fe, raó de la nostra esperança i font de la nostra caritat.

Cridats per Ell, els joves de tots els racons del planeta s’interroguen sobre el seu propi compromís en favor de la nova evangelització, per continuar la missió confiada als apòstols i en la qual tot cristià, en virtut del seu baptisme i de la seva pertinença a la comunitat eclesial, està cridat a participar.

2. La vocació i el compromís missioner de l’Església brollen del misteri central de la nostra fe: la Pasqua. En efecte, “al capvespre d’aquell mateix dia” es va presentar Jesús enmig dels deixebles, reunits amb les portes tancades “per por dels jueus” (Jn 20,19).

Després d’haver manifestat el seu amor sense límits abraçant la Creu i oferint-se en sacrifici de redempció per tots els homes –Ell mateix havia dit: “Ningú no té un amor més gran que el qui dóna la vida pels seus amics” (Jn 15,13)–, el diví mestre torna als seus, als qui havia estimat més intensament i amb els qui havia passat la seva vida terrenal.

És una trobada extraordinària, en la qual els seus cors se senten feliços perquè tenen novament present a Crist, després dels esdeveniments de la seva tràgica passió i de la seva gloriosa resurrecció. “Els deixebles s’alegraren de veure el Senyor” (Jn 20,20).

Trobar-se amb Ell immediatament després de la seva resurrecció va significar per als apòstols comprovar que el seu missatge no era fals, que les seves promeses no havien quedat escrites a la sorra. Ell, viu i resplendent de glòria, constitueix la prova de l’amor totpoderós de Déu, que canvia radicalment el curs de la història i de la nostra existència.

El trobament amb Jesús és, doncs, un esdeveniment que dóna sentit a l’existència de

l'home i la transforma, obrint l'ànima a horitzons d'autèntica llibertat.

També el nostre temps es col·loca després de la Resurrecció. És "l'hora favorable", "el dia de la salvació" (2Co 6,2).

El Ressuscitat torna a nosaltres amb la plenitud de l'alegria i amb una riquesa sobreabundant de vida. L'esperança es converteix en certesa, perquè, si Ell ha vençut la mort, també nosaltres podem esperar triomfar un dia en la plenitud dels temps, contemplant Déu de forma definitiva.

3. Però el trobament amb el Senyor ressuscitat no reflecteix tan sols un moment d'alegria individual. És, més aviat, una ocasió en què es manifesta en tota la seva amplitud, la crida que ha rebut tot ésser humà. Forts en la fe en Crist ressuscitat, tots estem invitats a obrir de bat a bat les portes de la vida, sense temors ni vacil·lacions, per acollir la Paraula, que és camí, veritat i vida (cf. Jn 14,6), i proclamar-la amb valentia al món sencer.

La salvació, que se'ns ha ofert, és un do que no es pot tenir zelosament amagat. És com la llum del sol, que per la seva mateixa naturalesa dissipa les tenebres; és com l'aigua d'una deu neta, que brolla incontenible del centre de la roca.

"Déu ha estimat tant el món que ha donat el seu Fill únic" (Jn 3,16). Jesús, enviat pel Pare a la humanitat, dona a tots els creients la plenitud de la vida (cf. Jn 10,10), com vàrem meditar i proclamar en ocasió de la recent Jornada de Denver.

El seu evangeli s'ha de fer comunicació i missió. La vocació missionera compromet tots els cristians, es converteix en l'essència mateixa de qualsevol testimoniatge de fe concret i vital. Es tracta d'una missió que brolla del projecte del Pare, desig d'amor i de salvació que es realitza amb la força de l'Esperit, sense el qual tota iniciativa apostòlica nostra està destinada al fracàs. Precisament perquè els seus deixebles puguin accomplir aquesta missió, Jesús els diu: "Rebeu l'Esperit Sant" (Jn 20,22). Així transmet a l'Església la seva mateixa missió salvífica, perquè el misteri pasqual continuï arribant a tothom, en tots els temps, en qualsevol latitud del planeta.

Sobretot vosaltres, els joves, esteu cridats a convertir-vos en missioners d'aquesta nova evangelització, donant testimoni cada dia de la Paraula que salva.

4. Vosaltres experimenteu personalment les inquietuds d'aquesta època de la història, rica d'esperances i incerteses, en la qual a vegades és fàcil perdre el camí que porta a trobar-se amb Crist.

En efecte, són moltes les temptacions dels nostres dies, les seduccions que pretenen apagar la veu divina que ressona dins el cor de cada persona.

L'Església es presenta a l'home del nostre segle, a tots vosaltres, estimats joves que teniu fam i

set de veritat, com a companya de viatge. Us ofereix l'etern missatge evangèlic i us confia una tasca apostòlica exaltant: ser els protagonistes de la nova evangelització.

Conservadora i intèrpret fidel del patrimoni de fe que Crist li va transmetre, vol dialogar amb les noves generacions; vol donar resposta a les seves necessitats i expectatives per buscar, en un diàleg sincer i obert, els sentiments més oportuns per arribar a les fonts de la salvació divina.

L'Església confia als joves la tasca de proclamar al món l'alegria que brolla d'haver-se trobat amb Crist. Estimats amics, deixeu-vos seduir per Crist; accepteu la seva invitació i seguiu-lo. Aneu i anuncieu la bona nova que redimeix (cf. Mt 28, 19); feu-ho amb la felicitat al cor i convertiu-vos en comunicadors d'esperança en un món que sovint cau en la temptació de la desesperança, comunicadors de fe en una societat que a vegades sembla que es resigna a la incredulitat, i comunicadors d'amor enmig dels esdeveniments diaris, sovint marcats per la lògica de l'egoisme més desenfrenat.

5. Per poder imitar els deixebles que, impulsats per l'alè de l'Esperit, varen proclamar sense vacil·lacions la seva fe en el Redemptor que estima tots els homes i vol que tots se salvin (cf. Ac 2,22-24 i 32-36), hem de convertir-nos en homes nous, renunciant a l'home vell que portem dins i deixant-nos renovar a fons per la força de l'Esperit del Senyor.

Cada un de vosaltres és enviat al món, especialment als vostres propis coetanis, per comunicar-los, amb el testimoniatge de la vostra vida i les vostres obres, el missatge evangèlic de la reconciliació i la pau: "Us ho demanem en nom de Crist: deixeu-vos reconciliar amb Déu!" (2Co 5,20).

Aquesta reconciliació és, sobretot, el destí individual de tot cristià que troba i renova continuament la seva pròpia identitat de deixeble de Fill de Déu en l'oració i en la participació en els sagraments, especialment en els de la Penitència i l'Eucaristia.

Però aquest és també el destí de tota la família humana. Ser missioners avui enmig de la nostra societat significa utilitzar de la forma millor possible els mitjans de comunicació per a aquesta tasca religiosa i pastoral.

Si us convertiu en ardents comunicadors de la Paraula que salva i testimonis de l'alegria de la Pasqua, sereu també constructors de pau en un món que cerca aquesta pau com una utopia, oblidant sovint les seves arrels profundes. Les arrels de la pau, com bé sabeu, estan dins el cor de cadascú, si sap acollir el desig del Redemptor ressuscitat: "La pau sigui amb vosaltres" (Jn 20,19).

Davant la proximitat del tercer mil·lenni cristià, a vosaltres els joves us ha estat confiada de manera especial la tasca de convertir-vos en comunicadors d'esperança i artífexs de pau (cf. Mt 5, 9) en un món cada vegada més necessitat

de testimonis creïbles i d'anunciadors coherents. Sapiguen parlar al cor dels vostres coetanis que tenen set de veritat i felicitat, i cerquen incessantment Déu, encara que a vegades sigui de forma inconscient.

6. Benvolguts joves d'arreu del món, alhora que amb aquest missatge s'inaugura oficialment el camí cap a la IX i la X Jornades Mundial de la Joventut, vull renovar la meua salutació afectuosa a cadascú de vosaltres, especialment als qui viviu a les Filipines, ja que l'any 1995 la trobada mundial dels joves amb el Papa serà per primera vegada al continent asiàtic, ric en tradicions i cultura. A vosaltres, joves de les Filipines, correspon de preparar ara una acollida als vostres molts amics del món sencer. Aquesta església jove de l'Àsia està cridada a donar, d'una manera especial en la cita de Manila, un testimoniatge viu i fervent de fe. Espero que sapiguen acceptar aquest do que Crist mateix us ofereix.

A tots vosaltres, joves de tot el món, us adreço la invitació de posar-vos espiritualment en camí cap a les pròximes Jornades Mundials. Acompanyats i guiats pels vostres pastors, en les parròquies i les diòcesis, en les associacions, els moviments i els grups eclesials, prepareu-vos per acceptar les llavors de santedat i de gràcia que el Senyor de ben segur us concedirà amb gran abundància.

Espero que la celebració d'aquestes Jornades sigui per a tots vosaltres una ocasió privilegiada de formació i de creixement en el coneixement personal i comunitari de Crist; que us impulsi interiorment a consagrar-vos a l'Església en el servei als vostres germans per construir la civilització de l'amor.

Encomano a Maria, la Verge present al cenacle, la Mare de l'Església (cf. Ac 1, 14), la preparació i el desenvolupament de les pròximes Jornades Mundials: que ella ens comuniqui el secret de com acollir el seu Fill en la nostra vida per fer el que Ell ens digui (cf. Jn 2, 5).

Que us acompanyi la meua benedicció cordial i paterna.

El Vaticà, 21 de novembre de 1993, solemnitat de Nostre Senyor Jesucrist, rei de l'univers

PUNTS DE REFLEXIÓ

- "El trobament amb el Senyor ressuscitat no és tan sols un moment d'alegria individual." "La salvació és un do que no es pot tenir zelosament amagat." Com vius el teu trobament amb Crist? Ets "comunicador" i "missioner" de l'evangeli als altres?
- Reflexiona sobre la frase següent: "L'Església confia als joves la tasca de proclamar al món l'alegria que brolla d'haver-se trobat amb Crist. Aneu i anuncieu la bona nova que redimeix!"
- Per poder proclamar la fe cal que ens convertim en homes nous. T'esforces prou a "renunciar a l'home vell que portes dins"?
- Et sents veritablement com un "comunicador d'esperança" i un "artífex de pau"?